

ЛИТЕРАТУРЕНЪ ГЛАСЪ

БРОЙ
4
ЛЕВА

Редакторътъ приема въ вторникъ и сѣбота.
Есѣико да се изпраща на адресъ:
Книгоиздателство „АЗБУКА“,
ул. Бако Киро № 2. — София.
Тел. на Издат. 58-97. Тел. на редактото, в 42-67

LITERATUREN GLAS
Hebdomadaire litteraire, artistique et scientifique
ИЗЛИЗА ВЪТКА СРѢДА
РЕДАКТОРЪ: Д. Б. МИТОВЪ
София, 14 II. 1932 год. — IV.

Годишенъ абонаментъ 140., полугодишенъ
75 лв., за странство 200 лв. Обявления: 3 лв.
на кв. см. предплатени. Обявления въ хрониката
10 лв. на редъ. На настоятели специални откъпки
Ржкописи назадъ не се връщатъ

142

Въ паметъ на Бор. Шивачевъ

За Борисъ Шивачевъ и за младитѣ отъ Ал. Балабановъ

Тѣмо на моя рожденъ день, 30
януарий т. г., ме съкруши едно теле-
фонно съобщение. Съобщиха ми, че
тоя младъ, тоя силенъ интелектъ, че
тая изтъкана само отъ благородство ду-
ша, че Борисъ Шивачевъ починалъ...

Преди петъ-шестъ години получихъ
отъ него, за далечна Южна Америка
едни хубави статии за поети на испан-
ски езикъ, съ вѣрни характеристики и
съ портрети. Още тогава тѣ ми напра-
виха впечатление, тѣ бѣха въобще
първитѣ писания на совсемъ младия
авторъ — и азъ силно го насърчихъ
въ тая насока.

Следъ това той заработи въ беле-
тристиката, написа единъ хубавъ ром-
анъ „Изобретателтъ“. Ржкописа на
тоя романъ стоя доста дълго у менъ,
азъ се радвахъ, че ще стане отъ тоя
романъ нѣщо. И ето скоро и романътъ
„Изобретателъ“ излѣзе отъ печатъ —
и намѣри отличенъ приемъ въ всички
кржгове. А професоръ Ст. Младеновъ
дори написа цѣла студийка за езика
на тоя сжция романъ въ сп. „Родна
Речь“ и не малко го похвали въ нѣ-
кои отношения, като посочи и нѣкои
недостатѣци въ връзка съ чужди думи
и изрази.

Менъ най-много ме радваше тоя
бързъ подемъ на Борисъ Шивачевъ.
И винаги, когато прочетѣхъ надписа,
който бѣ поставенъ на дарения менъ
екземпляръ отъ автора, чувствавахъ
нѣкакво успокоение въ себе си. Зашто
Борисъ Шивачевъ ми пише тамъ,
че пръвъ азъ съмъ го научилъ и на-
сърдчилъ и че вѣрни по тия пътища...

И тая негова тѣй преждевременна
смъртъ сегат!

Тукъ нѣма да се простирамъ върху
неговитѣ многобройни писания, нито
ще изтъкнемъ, каква радостъ бѣха за
всички читатели на Литературенъ Гласъ
неговитѣ печатани напоследѣкъ писма
отъ Южна Америка и отъ Испания.
Азъ искамъ да покажа само неговата
личностъ.

БОРИСЪ ШИВАЧЕВЪ

Когато бѣ здравъ, винаги сериозно, замисленъ, внимателенъ, безкръ-
во любознателенъ, просто ти е неловко
да го ангажирашъ по-дълго съ себе

си. И една цвѣтуша младостъ, и една
моминска срамежливостъ, и една апо-
столска вѣра въ неговитѣ загадъчни
очи, въ които съкашъ миневахъ гигант-
скитѣ лесове и широкитѣ рѣки на цѣ-
ла Южна Америка. И толкова той вър-
ваше въ менъ, што менъ нѣрѣдко ме
е било страхъ, да не изпадна въ нѣ-
коя малка, кекеръ и семо конвенцио-
нална лъже, за да не му разруша вѣ-
рата...

Когато бѣше боленъ — а той дълго
боледува — по-рѣдко можехъ да го виж-
дамъ, но той бѣ пакъ така любопи-
тенъ, съ устремъ да учи нови нѣща,
съ колежитѣ по Южна Америка, съ
радостъта на своя романъ. И ней-
чудно ми бѣ това, че сега по-често го
виждахъ усмихнатъ, отколкото когато
бѣ съвършено здравъ. И той въ се-
бе си толкова дълбоко бѣ увѣренъ, че
скоро ще си отиде отъ свѣта — и отъ
Америка, и отъ Европа... И се усмих-
ваше. И тая усмивка изразяваше най-
дълбоката му тѣга.

При менъ сж идвали и идватъ, поч-
вали сж и почватъ много млади твор-
ци. Съ щастие се изпълня душата ми,
когато си спмня за всички. И за тия,
който успѣха много, и за тия, които
не можахъ тѣй много да успѣятъ. За-
што това ме свързваше и държаваше
съ нови и интересни души.

Но за две творчески души, отъ тия,
който успѣха доста, до живото ще си
спомнямъ съ гнѣвъ противъ себе си.
За едната — защо не презрѣхъ про-
сташкитѣ клоки на завистницитѣ и —
и не можахъ да я избявамъ отъ мрека на
бездната. За Борисъ Шивачевъ — защо
се надвѣвахъ постоянно, че все има
време — и не наплавихъ всичко, което
можеше да се направи, за да не бъде
тѣй преждевременна смъртъта му.

Но и едната и другата душа все
оставиха живото следъ себе си.

Борисъ Шивачевъ изчезна отъ
нашия свѣтъ на края на своята три-
десета година. Много младъ. Но него-
витѣ писания сж повече отколкото за
единъ обикновенъ цѣлъ животъ.

И скърбта на неговитѣ многоброй-
ни читатели говори, колко ценни сж
писанията на Борисъ Шивачевъ.